

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְקִדְּהָ חֲמִשָּׁה מֵאוֹת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֵׁמֶן זֵית
הַיֵּין: שְׁמוֹת ל כֹּד
2. וְאִם דָּל הוּא וְאֵין יָדוֹ
מִשְׁגָּת וְלִקַּח כֶּבֶשׂ אֶחָד
אֲשֶׁם לְתוֹנֶפֶה לְכַפֵּר עָלָיו
וְעִשְׂרוֹן סֵלֶת אֶחָד בְּלוֹל
בְּשֵׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שֵׁמֶן:
וְקִרָּא יָד כֹּא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אינא למימר וכו' בדקמפרשינן והכא בתנאים וכו' וה"ל בשלח בליילה הקט"ד: (ב) ד"ה רבשימא סתמא קמשי כ"ל ומציבות מה היתה משמשת נמחק ודיבור זה עם ד"ה חזי לוג חזי לטוף דף פז קודם לוג חזי רבי יהודה: (ג) ד"ה שמן לגור וכו' רבשימא לוג חזי ע"ל דף עח ע"א: (ד) ד"ה רבשימא לנה וכו' המהמה הקט"ד ואח"כ מה"ד אי מצורעו אס שבייל:

מוסף רש"י

גמירי שתי סמיכות
בציבור. גמירי ממני ב'
קמיות בצבור, פר העלם
דבר של צבור דכחי (ויקרא
ד) וקמכו וקני העדה, ושעיר
המשלח דכחי (שם טו)
וסמן אהרן את שתי ידיו וגו'
שתי קמיות מצבור הוא ותו
ליכא שום קמיה בצבור
(דעיל ע:).

שיטה מקובצת

א] לדברכם חצי לול אל
 וחיתבת לול'ש: א] בהין עד
 כאן אלפר עד כאן אליל עד
 כאן אלכשב וחיתבת וכו' נמחק:
 ב] חיתבת הוא נמחק:
 ג] שלשלש לול ומוחזת:
 למגורא אין בכלל שבע מרות
 ואלא אנב דחשיב לגינן דפר
 ורובל וכשב חשיב כמ'
 דמגורא: גליין: ט] חיתבת
 כיצד נמחק: ו] בגרול
 ה'היבוצין ונמחק ע' לשון: ז'
 שמתמין: ט] סולת כלולה
 כ"ט ממעלה כ"ט והוא
 נמחק: ח' לענין שני שוחסין
 ששוקלין: י] דברו לו ל'ש
 ונמחק: יא] רביעית שמן
 ה"ד:

שתי מדות פרק עשירי מנחות

אם מי איזא חסידו. להשלים שבעה מדות: ואסער לשער בחי' ג'ו. שלשה
מלא ג'וין צבורק ושלשה עשר: ואסער לשער חרישיות. ד' רעניש או
ג'ו. אלא. לשפך אל היה משער לחצות בשלשה חלאי ג'ו ולא לחצי חרישיות
ג'ו הכלל היה במקדש וכו' ו' אשור בר' ד' דרוק ליה או ג'ו: הכלל: צירוף
המדות. דשכמחלאלים אל הכלל ציור נשל מן המעקה שצבורו לדומי הכלל

את מי אביא תחתיו אלא מדה יתירה של לוג
ומחצה היתה שם שבו היה מורד לחביתי כהן
גדול לוג ומחצה בבקר לוג ומחצה בין הערבים
אמרו לו חצי לוג היתה שם ואפשר לשער בחצי
לוג אמר להם אף לדבריהם^[6] (חצי לוג)^[6] ולוג
לא יעשה רביעית היתה שם ואפשר לשער
רביעית אלא זה החלל היה במקדש כלי
שמשמש מדה זו אינו משמש מדה אחרת:
^ג(ר') אלעזר בר' צדוק אומר שנתות היו בהין
^ז(וכו'): מאי איכא בין רבי מאיר לרבי יהודה
אמר ר' יוחנן בירוצי מדות איכא בניניהו למאן
דאמר ממטה למעלה קסבר בירוצי המדות
נתקדשו ורביעית ייחיל ליה רחמנא למשה
ואמר ליה שער דקא עיילי להו בירוצין למאן
דאמר ממעלה למטה קסבר בירוצי מדות אלא

נתקדשו והיו יתיב ליה רחמנא למשה ואמר
ליה שער^א בהא דקא נפקי בירוצין אב"י אמר
דכולי עלמא בירוצי המדות איכא למימר
נתקדשו ואיכא למימר לא נתקדשו והכא
במלאים קא מיפלי מאן דאמר מלמעלה
למטה קא סבר מלאים שלא יחסר ושלא
יותר ומאן דאמר ממטה למעלה מלאים שלא
יחסר אבל יותר מלאים קרינא ביה אמר מר
רבי שמעון אומר לא היה שם הין שפיר קאמר
לחז"ל לרבנן ורבנן הוה הין דעבר משה
לשמן המשחה דכתבי יושמן זית הין מר סבר
כיון דלדורות לא הוה צריך לפי שעה הוא
דעבדיה ואיגזו ואידך^ב כיון דהוה הוה אמר
מר ואת מי אביא תחתיו לא סגיאל דלא מעייל
^ג בדאמר רבינא גמירי שתי סמיכות בציבור
הכא נמי גמירי דשבע מדות של לח הוה
במקדש ר' אלעזר בר' צדוק אומר שנתות
היו בהן ולית ליה שבע מדות לית ליה ואי
בעית אימא מאי שבע מדות שבע מדידות:
מתני' רביעית מה היה משמשת רביעית
מים למצורע ורביעית שמן לניזר חצי לוג מה
היה משמש חצי לוג מים לסוטה וחצי
לוג שמן לתורה^ד ובבבלי היה מורד לכל
המנחות^ה אפילו מנחה של ס' עשרון נותן
לה ס' לוג ר' אליעזר בן יעקב אומר אפילו
מנחה של ס' עשרון אין לה אלא לוגה
שנאמ'^ו למנחה ולוג שמן ששה לפר וארבעה
לאיל ושלושה לכבש שלושה^ז ומחצה
למנורה חצי לוג לכל נר: גמ' יתיב רבי וקא
קשיא ליה רביעית למה נמשחה אי מצורע
חצי

טעמא דר' ישמעאל משום דכ

[illegible]

וּמִפֶּסֶק ^(א) בְּדִיּוֹת חַיִּים בִּרְדֵּי יוֹסֵף בִּירוֹלִי
מֵדוֹת דִּישׁ לָהֶן פְּדִיּוֹן וְלוֹקֻחִין מִמּוֹתֵר
נִסְכִּים בְּנִסְכֵּי לְעוֹלָם וּמִקְדָּיִן אֲמוֹת אֶל
לִמְלֵן בְּדִשְׁרֵי תַקְשָׁרֻו שְׂקִי אֶל חֶזֶן
לְהֵס פְּדִיּוֹן וַיֵּשׁ לוֹמֵר דְּמִיירִי בְּנִסְכֵּי
בְּזוֹר וְלֹ בֵּית יֶדֶן מִתְנֵה עֲלֵיהֶן דְּמִיִּי
יִשְׁרֹשְׁלִי שְׁקֵלִים וַיְחִיֹּה אֹס לֹט
יִמְסִילִי בְּלִינֵה דְלִמְדִּירִין לִקְמֵן לְעֵלְמִין
הִכִּי לֹא מִתְנֹו וּמִדְּמִיפִסְלִי בְּלִינֵה נְמִי יֵשׁ
לְתַקְדָּר דְּקִסְבֵּר בִּירוֹלִי מֵדוֹת מִתְקִשְׁו
וְהֵס מִתְקִשְׁרֵי אֲנָחוֹר שְׂמֵא יֵאֲמֹר מִוִּילִין
מְכִיל שֶׁמֶת לְעוֹלָם בְּדִירִין הֵס לִרְ
יוֹסִי ^(ב) בִּלְחֵ דְנִדְנֶקֶר וְלֵעִיל בִּפְּ
דִּף עֵט: וַיֵּשׁ לוֹמֵר הִדְבֵּק לֹא גִזְרִין
לְדִמְרִין לִנְפִסְיֵיהוּ בִּירוֹלִין לֹא תִקְשְׁבו:
וּמֵאֵן דִּאֲמֵר מִלְּעֵלָה אֲמַטֵּה קִסְבֵּר:
מֵאֵיִם שְׂמֵא יִסְכֵּר יִסְכֵּר וְלֹא יִתִּיר:

הלך יעשה ה'ין מלומס וממנו כ'ין
שאר המדות ומלן דלמר רביעית
צ'ין ומרביעית יעשה שאר המדות
עד שאר וא' אפשר לעולם שלא ית'
שתי מדות קטנות כשמדדו למלן אמת
דגולה שלא יהו ימירות עליה מפני
אופיא הגדולה כשמערין שני כלים
בתן כלי אחד אבל כשמדד צבין אמת
מלן הה'ין שוק מן הה'ין לחצי הה'ין
נצמת אין כלל אופיא כן מוגה פירשו
רש"י ועוד יש לפרש דהיינו טעמא
דמלן דלמר מלמעה למטה ה'ו סימן
דכמו שהלך ומחסר ואינו הולך ומוסיף
כן לא יעמוד דלפי' נתקדש צ'ורוסין
היינו דמדד אבל לכחילא לא יומיר
ומלן דלמר מלמטה למעלה ה'ו סימן
דכמו שהלך ומוסיף כן יכול להמיר
הפירוש: **שבע מידות** ה'ו צבין וכן
המור כלי אחד לשמות ה'ו צבין וכן
לפי' נצמתיחן דלא היתה שם אלא ה'
וקשיא דצמוספ' (פ"ב) מניא אמר ר"א
[צ"ר דרוק] ד' מדות ש' לן ה'ו צבין
ונצמתיחן נמי לא קתי' נצמות אלא
לפר ואלי דכצ' **רביעית** מיה
לצמוצי' מיהה דכצ' נצמל דנגעים
תנן כי'ל מטהרין אמת המלרע היה
מניא פיי'ל של חרס חדשה ומלן
למוכה חצי לוג מים והגיה הרב רבינו
ליהרן בן הרב רבינו אי' טוב רביעית
מים דבתנן הה'ין רב רבינו אי' טוב
צר ילחן מפרש דמנאי היא דלשכחן
גבי קטנה צפ' היה מניא (דף טו: וס)
ס' שלשה צריכין שיראו עפר קטנה
ואפר פרה ורוק יצמה משור' וס'
ושמעל אמרו אף ק' צפור ומפרש
ועל אותם דכס הנפוצה השחוטת וזמין

התם גבי סוטה ונותן לתוכו חצי לוג

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ו א מ"י פ"א מהל' כלי
המקדש הלכה יח:
ז ב מ"י שס:
ח ג מ"י שס הלכה יז ופ"ב
מהלכות מעה"ק הלכה ח:
ד [מ"י] פ"ג מהלכות תמידין
הלכה יא):

רבינו גרשום

ואפשר לשער בחצי לוג
 לו חצאי לוג בקב"ו
 חצאי בקב"ו ארבע לשער
 ברביעית שהם עממים היוני
 (לשלה) חצאי לוג אל
 מפני חזק איוני משה
 בחיבתיו לא חצאי לוג ולא
 ברביעית חזק חלל היו
 במקדש וכי: בירוצי מרות.
 חקקו שעל יבי המרה
 שהיוהי מלאה יין: אחר
 ביהוה, לרבי: יהודה ארמזי
 מביטה למעלה קסבר ברבור
 מרות נתקשרו ורביעית
 יחב יליה רחמנה למשה
 ואמר יליה שינסכו ברביעית
 ברביעיה וממנה שני חצאי
 לוג ולוג דו חקקו וסחטו
 מערה שני לילי קטנים
 חללי המחזיקו שניהם יכיל
 לחבליהם אלקה ביהוה יליה

[illegible]

(א) אולי צ"ל ולמאי צריך להביא תחתיו וכו'.

שנאמי' זמנחה וּלְוֹן שַׁ
לְאִיל וּשְׂלֶשָׁה לְכַבֵּשׂ
לְמַעֲרָה יֻחָצִי לוֹג לְכָל
קִישֵׁי אֶרֶץ רִבְעִיתָה לְבִ

[בג] אַם מ' איז אַ חסיד. ל'אָסליע שטע מדות:
 צירוי הדעות. (הכלל גרש) שטערדיג יין
 ומנחל על ציבור ש' צירוי און מיד
 ממנה בכל גדול נמחל צירוי חסיד וסא לאו
 נאמר לזכר חמליין. [למד] מחסד למעלה.
 דחשי ברעיש בראון: קסבר צירוי הדעות
 נקדשו וירעישו יין רחמנא נאמר וחסד ליה.
 [משמע] און עס איז נאג ומשכח צו [גוף]
 צירויין. יסוד חסד' נאג גדול שיכנס צו שמי
 און שחמשה על קטן של ברעיש חסד' נאג
 לתוכו ואין שפנין ור"מ: נאמר דחשי יין ברעיש
 ליה רחמנא למשד ואמר לו. לעשות ממנו חסד'
 שהעמר על גדול כגון לוי למלאות על קטן
 לזכר אלהא לוי שמי שער דיפוס ברעיונין:
 שיהא מלאק קווא ויז' חסד' הדעות. מאן
 וסא יסבר ואלו יסבר הלכך יעשה חסד' ומלואס
 חסד' עלי אפסד לעולם און שמי מדות קטן
 ימירט עלי (מפני) האדוסי הגדולה על
 אגל שטערדיג און אס חסד' היין שופר מן היין
 קסבר מלאק של יסבר אגל. אס הוסיף חסד'
 צו לרעבן. און וסא היין שפנין: דאמר
 שבע מידות. בתוך לוי אסד דשמות היי צדין:
 דנתיב (1) ושטח אל הצפור האחת אל לוי חסד'
 (דף י"ב ע"ב) מן שדס פניך ריכר חסד' וכוהה
 דאמרם צ' הדעה (2) ללחם מיר: חסד' לוי מוס'
 (דף י"ב ע"ב) חסד' לוי חסד' מן חסד' מללן מן
 מפורש נמי כהאי פירקא (3) שש גוין לפר דה
 שמי היין צדין מנתח נכסד צפריש שלן צ' (וארז)
 ש' (עפיון. וסא דקטס' ש' שערין צ' שערין מללן

[illegible]